

شماره ۳۸۳۰-ق

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۱

پیوست دارد

بشمار

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۳۶۷۹۴ مورخ ۱۳۷۹/۲/۲۸ در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بیلوروس که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۷۹/۲/۲۷ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. ان

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

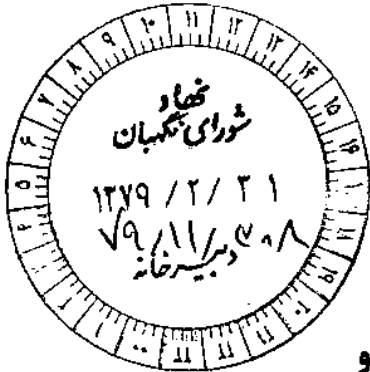
شماره ۳۸۳۰

شماره

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۱

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بیلوروس

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بیلوروس، مشتمل بر یک مقدمه و (۱۵) ماده و یک پروتکل به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بیلوروس

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بیلوروس که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می شوند.

با علاقه مندی به تحکیم همکاری اقتصادی در راستای منافع هر دو کشور، با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر.

با تشخیص لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر به شرح زیر توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰

تاریخ ۲۲۹۹ / ۲ / ۳۴

پوست

بیت

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح "سرمایه گذاری" شامل هر نوع دارائی می باشد و به خصوص و بدون قید انحصار به موارد زیر اطلاق می گردد:

الف - اموال منقول و غیر منقول و نیز هرگونه حقوق مربوط به آنها مانند رهن، حق حبس مال، وثیقه یا حق انتفاع.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - حق نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد.

ت - حق التألیف، حقوق مالکیت معنوی و صنعتی مانند حق اختراع، مدل‌های بهره‌برداری، طرحها یا مدل‌های صنعتی، علائم تجاری یا خدماتی، اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت و اعتبار تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی و نیز کلیه حقوق کسبی اعطا شده توسط قانون، قرارداد یا تصمیم قانونی مراجع ذی صلاح.

۲- اصطلاح "سرمایه گذار" در ارتباط با هر یک از طرفهای متعاقد به:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین و مقررات همان طرف متعاقد، اتباع طرف متعاقد مذکور به شمار آیند.

ب - اشخاص حقوقی که به موجب قوانین و مقررات همان طرف متعاقد تأسیس شده و مقر و فعالیت اقتصادی حقیقی آنها در قلمرو همان طرف متعاقد قرار گرفته باشد، اطلاق می گردد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری نمایند.

۳- اصطلاح "عواید" به معنای مبالغی است که به طور قانونی از یک سرمایه گذاری حاصل گردیده و به خصوص و بدون قید انحصار، شامل سود، هزینه مالی، عایدات سرمایه‌ای، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد می باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰-ق

تاریخ ۳۱/۲/۱۳۴۹

پیوست

تعلیه

۴- اصطلاح قلمرو به معنای قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد، شامل خشکی، آبهای سرزمینی و داخلی و بستر و زیربستر دریا می باشد که جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بیلوروس طبق حقوق بین الملل بر آن حق حاکمیت یا صلاحیت قضائی اعمال می کنند.

ماده ۲- تشویق سرمایه گذاریها:

- ۱- هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اشخاص حقیقی و حقوقی خود جهت سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر خواهد نمود.
- ۲- هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر جهت سرمایه گذاری در قلمرو خود خواهد نمود.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاریها:

- ۱- هر طرف متعاقد، سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را در قلمرو خود طبق قوانین و مقررات خود خواهد پذیرفت.
- ۲- زمانی که یک طرف متعاقد، یک سرمایه گذاری را در قلمرو خود بپذیرد، آن طرف در خصوص کلیه مجوزهای لازم به منظور تحقق کامل آن سرمایه گذاری رفتاری اعمال خواهد کرد که نامساعدتر از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران کشور ثالث، هر کدام که مساعدتر باشد، نخواهد بود.

ماده ۴- حمایت از سرمایه گذاریها:

- ۱- سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر تحقق یابند از حمایت کامل قانونی و رفتار عادلانه و منصفانه ای برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که در شرایط مشابه مساعدتر باشد، نامساعدتر نخواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰ - ق

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۱

پیوست

تعالیه

۲- چنانچه یک طرف متعاقد به موجب یک موافقتنامه مربوط به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، یا یک سازمان منطقه‌ای مشابه یا به موجب یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالثی مزایای ویژه‌ای بدهد، ملزم به ارائه چنین مزایایی به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر:

۱- قطع نظر از شرایط مقرر در موافقتنامه حاضر، شرایط مساعدتری که بین هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا ممکن است قرار گیرد قابل اعمال خواهد بود.

۲- چنانچه قوانین هر طرف متعاقد یا موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود یا موافقتنامه‌هایی که پس از این بین طرفهای متعاقد منعقد خواهد شد، علاوه بر مقررات این موافقتنامه شامل مقرراتی باشد، که به صورت عام یا خاص، سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق رفتار مساعدتری نسبت به رفتار پیش‌بینی شده در این موافقتنامه نماید، چنین مقرراتی تا حدودی که رفتار مساعدتر باشد، بر موافقتنامه حاضر غالب خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت:

۱- سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر توسط طرف متعاقد اخیرالذکر مصادره، ملی، یا مشمول تدابیری، مستقیم یا غیرمستقیم، با تأثیرات مشابه نخواهد شد، مگر اینکه اقدامات مزبور به خاطر اهداف عمومی، به روش غیر تبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و منصفانه خسارت و بر طبق فرآیند قانونی انجام شود.

۲- جبران خسارت مندرج در بند یک این ماده باید معادل ارزش خالص بازار

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰-ق

تاریخ ۱۳۶۰ / ۲ / ۴

پیوست

تعالیم

سرمایه گذاری مصادره شده، در مقطع زمانی بلافاصله قبل از عمل مصادره، یا قبل از آگاهی عمومی از مصادره، هر کدام که زودتر اتفاق بیفتد، جبران چنین خسارتی باید بدون تأخیر، به طور مؤثر قابل تحقق و آزادانه قابل انتقال باشد.

ماده ۷ - زیانها:

سرمایه گذاران هر طرف متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها به علت جنگ یا هرگونه درگیری مسلحانه، انقلاب، حالت اضطراری یا شورش یا حوادثی مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت گردند، از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران کشورهای ثالث نباشد، هر کدام که از نظر جبران، اعاده مال و پرداخت غرامت چنین خسارتی مساعدتر باشد، برخوردار خواهند شد.

ماده ۸ - برگشت سرمایه و انتقال:

۱ - هر طرف متعاقد اجازه خواهد داد تمامی انتقالات مربوط به یک سرمایه گذاری پس از تکمیل و یا کلیه کسورات مالیاتی و سایر پرداختهای قانونی در طرف متعاقد میزبان به صورت آزاد و بدون تأخیر غیرموجه به داخل و خارج از قلمرو خود انجام گیرد. این گونه انتقالات موارد زیر را شامل می شوند:

الف - عواید.

ب - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمامی یا بخشی از یک سرمایه گذاری.

پ - جبران خسارت بر طبق مواد (۶) و (۷).

ت - بازپرداخت و پرداخت سود تسهیلات مالی ناشی از وامهای مرتبط با یک سرمایه گذاری.

ث - حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط اتباع یک طرف متعاقد،

که پروانه کار مرتبط با یک سرمایه گذاری را در قلمرو طرف متعاقد دیگر اخذ نموده باشند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰ = ق

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۱

پیوست

بسمه تعالی

ج - پرداختهای ناشی از اختلاف مربوط به یک سرمایه گذاری.
۲ - انتقالات باید سریعاً به ارزش قابل تبدیل و به نرخ ارزش رایج در روز انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی:

۱ - چنانچه سرمایه گذاری سرمایه گذار یک طرف متعاهد در مقابل خطرهای غیر تجاری به موجب یک سیستم قانونی یا به وسیله یک شرکت بیمه همان طرف متعاهد بیمه شده باشد، هرگونه جانشینی بیمه گر که از شرایط قرارداد بیمه ناشی شود، به وسیله طرف متعاهد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.
۲ - چنین بیمه گری حق اعمال حقوق دیگری غیر از حقوقی که سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، ندارد.
۳ - اختلافات بین یک طرف متعاهد و چنین بیمه گری براساس مفاد ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات:

هر طرف متعاهد رعایت مستمر تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - اختلافات بین یک طرف متعاهد و یک سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر:

۱ - چنانچه اختلافی بین یک طرف متعاهد و یک یا چند سرمایه گذار درباره یک سرمایه گذاری به وجود بیاید، طرف متعاهد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) در ابتداء سعی بر حل و فصل آن از طریق مذاکره و مشاوره خواهند نمود.
۲ - چنانچه طرف متعاهد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مذکور نتوانند ظرف شش

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۱

پوست

تعالیه

ماه پس از شروع اختلاف به توافق برسند، اختلاف بنابه درخواست هر طرف متعاقد، با رعایت قوانین و مقررات مربوط به خودشان، یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) به یکی از مراجع ذیل ارجاع خواهد شد:

الف - دادگاه ذی صلاح طرف متعاهدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام گرفته است.

ب - یک دیوان دآوری ویژه سه عضوی که به ترتیب زیر تشکیل می گردد:

- هر طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) یک داور منصوب نموده و این دو داور یک سرداور تعیین خواهند نمود.

- هر طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) که در دآوری پیشقدم می شود داور خودش را در "درخواست دآوری" منصوب می نماید. چنانچه طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) داور خود را ظرف شصت روز از تاریخ دریافت "درخواست دآوری" منصوب ننماید، داور مذکور بنا به درخواست طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران)، حسب مورد، به وسیله دبیرکل دیوان دائمی دآوری منصوب خواهد شد.

- چنانچه دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دومین داور در مورد انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) به وسیله دبیرکل دیوان دائمی دآوری منصوب خواهد گردید. - سرداور دیوان دآوری باید همواره تبعه کشور ثالثی باشد که با هر دو طرف متعاقد در تاریخ انتصاب روابط سیاسی دارد.

۳ - دآوری بر طبق مقررات دآوری "کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد" (آنسیترال) انجام خواهد شد.

۴ - طرف متعاهدی که طرف اختلاف قرار می گیرد، در هیچ زمانی و به هیچ وجه، در طی مراحل اختلاف یا اجرای رأی نمی تواند به عنوان یک دفاع، به مصونیت خود استناد نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰ - حق

تاریخ ۲۱ / ۲ / ۱۳۷۹

پوست

تعلیه

۵- هیچ یک از طرفهای متعاقد اختلافی را که به داوری بین‌المللی ارجاع شده از طرق سیاسی پیگیری نخواهد کرد، مگر در صورتی که طرف متعاقد دیگر از رعایت و اجرای رأی صادره توسط دیوان داوری خودداری نماید.

۶- محل داوری می‌باید مورد توافق طرفهای اختلاف باشد.

۷- تصمیمات دیوان داوری برای طرف متعاقد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) قطعی و لازم‌الاتباع می‌باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد:

۱- چنانچه اختلافی بین طرفهای متعاقد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقتنامه به وجود آید، طرفهای متعاقد در اولین گام سعی بر حل و فصل آن از طریق مذاکره و مشاوره خواهند نمود.

۲- چنانچه طرفهای متعاقد نتوانند ظرف دوازده ماه پس از شروع اختلاف به توافق برسند اختلاف بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد، با رعایت قوانین و مقررات مربوط به خودشان، به یک دیوان داوری سه نفره تسلیم خواهد شد. هر طرف متعاقد یک داور منصوب خواهد نمود و این دو داور یک سرداور از اتباع کشور ثالثی که با هر دو طرف متعاقد در زمان انتصاب روابط سیاسی داشته باشد، تعیین خواهند نمود.

۳- طرف متعاقدی که در داوری پیشقدم می‌شود داور خود را در "درخواست داوری" منصوب خواهد نمود. اگر طرف متعاقد دیگر، داور خود را ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت "درخواست داوری" منصوب ننماید، این داور بنا به درخواست طرف متعاقدی که در داوری پیشقدم شده است به وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین خواهد گردید.

۴- چنانچه دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دومین داور برای انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد به

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰

تاریخ ۲۲۹ / ۲ / ۳۱

پیوست

تعالیه

وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری منصوب خواهد گردید.

۵- چنانچه در موارد مندرج در بندهای (۳) و (۴) این ماده، رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور منع شده یا اگر وی تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب به وسیله معاون رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انجام خواهد شد و اگر وی از انجام وظیفه منع شده یا او هم تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، سپس انتصاب توسط عضو ارشد دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نیست، انجام خواهد شد.

۶- با رعایت سایر شرایط تعیین شده به وسیله طرفهای متعاقد، دیوان در مورد آیین رسیدگی و محل داوری تصمیم خواهد گرفت.

۷- تصمیمات دیوان برای طرفهای متعاقد قطعی و لازم‌الاتباع می‌باشد.

ماده ۱۳ - سرمایه‌گذاریهایی قبل از موافقتنامه:

طرفهای متعاقد می‌توانند به صورت موردی توافق نمایند که سرمایه‌گذاریهایی سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگری که قبل از تاریخ اجرای این موافقتنامه انجام شده نیز تحت پوشش مفاد موافقتنامه قرار گیرد، مشروط بر اینکه چنین سرمایه‌گذاریهایی مطابق با قانون و مقررات طرف متعاقد میزبان صورت پذیرفته باشد.

ماده ۱۴ - لازم‌الاجراء شدن:

هر طرف متعاقد به صورت کتبی طرف دیگر را از تکمیل مراحل مورد لزوم در قلمرو خود به منظور اجرای این موافقتنامه، مطلع می‌نماید. این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه از دو اطلاعیه مذکور به اجراء درخواهد آمد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰

تاریخ ۳/۲/۱۳۶۹

پست

بیت

ماده ۱۵ - مدت و فسخ:

- ۱- این موافقتنامه برای یک دوره دهساله معتبر خواهد بود و اعتبار آن ادامه خواهد داشت، مگر آنکه طبق بند (۲) این ماده فسخ گردد.
 - ۲- هر طرف متعهد می تواند با ارائه اطلاعیه کتبی یک ساله به طرف متعهد دیگر، این موافقتنامه را در پایان دوره ده ساله اول یا در هر زمان پس از آن فسخ نماید.
 - ۳- نسبت به سرمایه گذاریهای انجام شده یا تحصیل شده قبل از تاریخ فسخ این موافقتنامه، مفاد تمامی سایر مواد این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله از تاریخ فسخ همچنان نافذ خواهد بود.
- در تأیید مراتب فوق، امضاءکنندگان زیر که از طرف دولتهای متبوع خود بدین منظور به طور مقتضی مجاز شده اند این موافقتنامه را امضاء کرده اند.

این موافقتنامه به تاریخ چهاردهم ژوئیه سال ۱۹۹۵ برابر با بیست و سوم تیر ۱۳۷۴ هجری شمسی در شهر مینسک، در دو نسخه به زبانهای فارسی، بیلوروسی و انگلیسی، به امضاء رسید که همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند، در صورت اختلاف در تفسیر موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری بیلوروس	از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
-------------------------------	------------------------------------

پروتکل

همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بیلوروس، طرفهای متعهد در مورد بندهای زیر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰
تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۳۱
پوست

بیتعالی

که اجرای لاینفک موافقتنامه را تشکیل می دهند نیز توافق نمودند:

به منظور توضیح بیشتر در مورد اصطلاحات "سرمایه گذاری" و "پذیرفته شده" که در بند (۱) ماده (۱) و بند (۱) ماده (۳) و در سایر مواد موافقتنامه مورد استفاده قرار گرفته اند، مواضع طرفهای متعاقد به شرح ذیل می باشد:

۱- در مورد جمهوری اسلامی ایران اصطلاح "سرمایه گذاری" مندرج در بند (۱) از ماده (۱) و بند (۱) از ماده (۳) و همین طور در سایر مواد موافقتنامه، منحصرأ ناظر بر سرمایه گذاریهایی است که در قلمرو جمهوری اسلامی ایران بر طبق قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی در ایران و آیین نامه اجرائی آن یا قوانین و مقرراتی که جایگزین آن خواهد شد، پذیرفته شده و به ثبت رسیده باشند.

پذیرش و ثبت سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران جمهوری بیلوروس در قلمرو جمهوری اسلامی ایران به وسیله یک "گواهی پذیرش"، سندیت می یابد. این گواهی سند ویژه ای است که توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران یا قائم مقام آن صادر می گردد و مؤید تصویب سرمایه گذاری طبق قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران برای سرمایه گذاری خارجی می باشد.

"گواهی پذیرش" ممکن است شرایط خاصی را که بر آن اساس سرمایه گذاری پذیرفته شده است تعیین نماید. سرمایه گذاریهایی که "گواهی پذیرش" دریافت نمایند، از حمایت یا مزایای موافقتنامه برخوردار نخواهند بود.

۲- در مورد جمهوری بیلوروس اصطلاح سرمایه گذاری مندرج در بند (۱) ماده (۱) و بند (۱) ماده (۳) موافقتنامه و نیز در سایر مواد موافقتنامه، ناظر است بر کلیه سرمایه گذاریهای انجام شده به وسیله سرمایه گذاران جمهوری اسلامی ایران در قلمرو جمهوری بیلوروس طبق قانون جمهوری بیلوروس در خصوص سرمایه گذاریهای خارجی در قلمرو جمهوری بیلوروس مورخ ۱۴ نوامبر ۱۹۹۱ (۱۳۷۰/۸/۲۳ هجری شمسی) و اصلاحیه مورخ ۱۶ ژوئن ۱۹۹۳ (۱۳۷۲/۳/۲۶ هجری شمسی) و مقررات اجرائی آن، یا قانون و مقرراتی که جایگزین

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۳۰

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۱

پیوست

بیتعالی

قانون جمهوری بیلوروس در خصوص سرمایه‌گذاریهای خارجی در قلمرو جمهوری بیلوروس مورخ ۱۴ نوامبر ۱۹۹۱ (۱۳۷۰/۸/۲۳ هجری شمسی) و مقررات اجرایی آن خواهد شد.

این پروتکل به تاریخ چهاردهم ژوئیه سال ۱۹۹۵ برابر با ۱۳۷۴/۴/۲۳ هجری شمسی در شهر مینسک، در دو نسخه به زبانهای فارسی، بیلوروسی و انگلیسی، به امضاء رسید که همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر پروتکل، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف

دولت جمهوری بیلوروس

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده و پروتکل ضمیمه آن در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و هفتم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ان

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی